

עת"א 25056/11/18 - אוסמה מחאמיד נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 ינואר 2019

עת"א 25056-11-18 מחאמיד (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר

בפני כב' הנשיא רון שפירא
העותר

אוסמה מחאמיד
ע"י ב"כ עו"ד האיל סויד

נגד
המשיבים

1. שרות בתי הסוהר
2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

בפני עתירת אסיר שהגיש העותר נגד החלטת המשיב, אשר דחה את בקשתו של העותר לשילובו בסבב חופשות.

העותר מרצה מאסר של 3 שנים, שמונה חודשים ושמונה ימים החל מיום 1.1.2017, בגין עבירות מרמה, אי תשלום קנס, גניבות וזיוף מסמכים והפצתם. בתאריך 1.1.2019 הוחלט שלא לאשר יציאתו לסבב חופשות על רקע מידע מודיעיני ובשל עבירת משמעת בה היה מעורב בחודש 12/18 כאשר סטר לאחר במשרד מפקד האגף.

העותר טוען כי לא נשקפת ממנו סכנה כלשהי וכי התייצב לריצוי מאסרו מהבית, כחודש וחצי לאחר גזר דינו. נטען כי הוגדר סמוך לתחילת מאסרו כאסיר טעון הגנה. כן נטען כי מדובר באסיר ותיק וחיובי הסובל מקשיי התאקלמות אישיים הקשורים להגדרתו כטעון הגנה. נטען כי העותר לומד בחינוך ועבר שתי קבוצות טיפול. נטען כי העותר סיים יותר מחצי מתקופת מאסרו ונאמר למשפחת העותר כי המשטרה אינה מתנגדת להוצאתו לחופשה. נטען כי מעורבותו של העותר באירועי משמעת הנטענים היא תוצר של התנהגות אחרים והלחץ בו הוא שרוי ואין בה להצדיק מניעת חופשות. נטען כי לא סטר לאסיר אחר אלא ניסה למנוע מאסיר אחר לגנוב ממנו סיגריות וכרטיסי טלפון. נטען כי העותר הינו מבוגר הסובל ממצב בריאותי קשה, סובל ממחלת הסוכרת וממחלת לב ולחץ דם גבוה.

המשיב טען כי העותר נדון משמעתית לגבי אירוע של עבירת משמעת בו היה מעורב וסטר לאסיר אחר. העותר אף הודה במיוחס לו, ביטא צער וחרטה ונדון ליומיים בבידוד. הוזמן חוקר אולם טרם הגיע לחקור את האירוע. ביום 10.1.2019 הגיע החוקר אולם נאלץ לעזוב טרם החקירה. לטענת המשיב, עבירת המשמעת, מלבד קיומו של חמ"ן שלילי, יש בה

משום הוכחה אודות אי יכולתו של העותר לשלוט בדחפיו כאשר בעניינו תלויה ועומדת בקשתו ליציאה לחופשה. המשיב הגיש לביהמ"ש חומר סודי של מודיעין שב"ס. נטען כי בעניינו של העותר קיים מידע מודיעיני שלילי המצביע על התנהגות שלילית, כוונות פגיעה כלפיו, סחיטה ואיומים כלפיו, וזאת בנוסף לאירוע משמעת הנ"ל. נטען כי בשל המסוכנות הנשקפת מהעותר וכן לשלומם ובטחונם של העותר, גורמי המודיעין מתנגדים להוצאתו לחופשה. נטען כי בנוסף לאירוע המשמעת הנ"ל גם ביום 11.4.18 העותר תקף והשתמש בכוח נגד אסיר אחר וירק לעברו, דבר שגרם לאירוע באגף ובגין כך נדון לחמישה ימי בידוד ונשללו ממנו טובות הנאה. נטען כי בנסיבות אלה החלטת המשיב סבירה ובהתאם להוראות הדין ויש לדחות את העתירה.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ועיינתי במסמכים הסודיים שהוגשו לעיוני הגעתי למסקנה כי נכון לעת הזו אין מקום להתערב בהחלטת המשיב שכן לא נפל בה פגם המצדיק התערבות.

פקודת הנציבות העוסקת בחופשות אסירים (פקודה 04.40.00) קובעת כי חופשה אינה זכות מוקנית, אלא טובת הנאה הנתונה לשיקול דעתו של המשיב [סעיף 2 לפקודה; ראו גם: רע"ב 3851/14 **אבו עינם נ' שב"ס** (30.05.2014)]. בהתאם לפקודה 04.40.00, בעת שקילת בקשה לאישור חופשה על המשיב להביא בחשבון גם את מידת הסכנה הנשקפת לציבור או האסיר במהלך החופשה. על כן, יש לקבל את עמדת הגורמים הרלוונטיים בטרם מתן החלטה.

בעניינו של העותר קיים חמ"ן שלילי ועדכני וכן בוצעו על ידו עבירות משמעת, שאחת מהן טרם נחקרה. מהמידע שהוגש לעיוני עולה כי מדובר בעותר אשר בעניינו קיים מידע מודיעיני שלילי המצביע על התנהגות שלילית, כוונות פגיעה כלפיו, סחיטה ואיומים כלפיו, וזאת בנוסף לאירועי המשמעת הנ"ל. סבורני כי בשל המסוכנות הנשקפת מהעותר וכן לשלומם ובטחונם של העותר, החלטת המשיב בעניינו הינה סבירה.

עם זאת יוער כי עיקר המידע בעניינו של העותר עוסק במסוכנות המופנית כלפי העותר מאחרים. אוסיף עוד כי העותר הוא אכן אדם מבוגר הסובל לקשיים עקב מצבו הבריאותי. נראה כי בנסיבות אלו החלטה גורפת שתמנע את יציאתו לחופשה, ובעיקר שעל פניו עיקר המניעה אינה עקב התנהגותו אלא בשל רצון של אחרים לפגוע בו, מהווה החלטה בלתי מידתית. נראה כי בנסיבות אלו ראוי שתיבחן בתוך 30 ימים האפשרות להוציאו לחופשה, לרבות בתנאי הרחקה ממקום מגוריו או בתנאי פיקוח שיבטיחו, בין היתר, את הפחתת הסיכון לפגיעה בו.

בהתאם, יעביר ב"כ העותר לשב"ס הצעה מפורטת להוצאת האסיר לחופשה במקום מרוחק ממקום מגוריו, או במקום מגוריו בתנאי שהיה שיפחיתו את סיכון הפגיעה בו. גורמי שב"ס יבחנו את ההצעה בתוך 30 ימים מיום שתועבר לעיונם, ותינתן החלטה מתאימה בעניינו של האסיר.

סיכום:

בסיכומי של דבר, לאחר שעיינתי במידע שהוגש לעיוני ולאור חמ"ן שלילי שהוצג בפני, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת המשיב לעניין אי הוצאתו של העותר לחופשות, החלטה שלעת הזאת הינה סבירה ומושתתת על שיקולים רלוונטיים. עם זאת, ובהתאם למפורט לעיל, אני מורה לבחון שוב את עניינו וזאת לאחר שתוצע הצעה מתאימה ברוח האמור בהחלטה זו.

בכפוף להנחיות לבחון שוב הצעה שתועבר ע"י העותר, העתירה נדחית.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, ט"ו שבט תשע"ט, 21 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.

רון שפירא, נשיא